

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XIX.

ЧЕТВРТАК 2. АВГУСТА 1901.

Број 29.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Другога августа ове године навршује Његово Величанство АЛЕКСАНДАР I. Краљ Србије двадесет и пет година.

Рођендан владаочев заиста је најзнаменитији и најзначајнији дан за народ, јер је по самом провиђењу божијем Владалац творац народне историје, среће, славе и величине.

Српски ће народ и ове године дан рођења свога витешког и љубљеног Краља и Господара, у својој слободној отаџбини, прославити у пуној радости и на најдостојнији начин с најлепшим надама за своју народну будућност.

Грађани београдски, — у чијој се средини родио наш витешки и љубљени Краљ и Господар, којим се Србин поноси, јер досадања дела његовог Господара дају му јемства да ће Његово Величанство АЛЕКСАНДАР I. Краљ Србије у будућем Својем животу Србинову Отаџбину усрећити и прославити, — засведочиће и другог августа ове године своју љубав, поданичку верност и оданост према своме Краљу и Његовом Дому присуствовањем благодарењу, које ће тога дана бити у Саборној цркви пре подне, кићењем својих домова заставама и у вече осветљењем.

*Од Суда општине београдске 1. августа 1901 г. Абр. 7212.
Београд.*

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
23. јуна 1901 год.

Председавао председник општине г Милован Р. Маринковић. Присуствовао члан суда г. Драгутин Симић. Од одборника били: г. г. Др. Јован Ђурић, Ђ Соколовић, Тодор Ј. Михаиловић, Милутин Степановић, Дамњан Стојковић, Давид Були, М. Савчић, Ст. М. Веселиновић, Сима Николић, Петар Новковић, Младен Николић, Јован Илић, Д. Тадић, Веља Тодоровић, Јован Петровић, Ђ. Митић, Бока Тошић, Пера Ђорђевић, Р. Драговић, и Др. Војислав Суботић, млађи.
Деловођ, Мих. М. Марјановић

I

По прочитању акта кварта теразијског АБр. 5858, одбор је изјавио:

Да му је непознат Алекса Костић, варалица и коцкар.

II

По прочитању молбе београдских матураната АБр. 5494, — одбор је решио:

Одобрава се београдским матурантима да могу једног од наступајућих празника приредити бесплатно концерат на Калимегдану у корист свога путовања, ако држање истог концерта одбори и Управа града Београда.

III

По прочитању молбе београдских матураната АБр. 5495, — одбор је решио:

Да се београдским матурантима изда из општинске касе на терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе, на име помоћи за дочек матураната из српских крајева пет стотина динара.

IV

По прочитању молбе великошколске омладине АБр. 5496, — одбор је решио:

Да се великошколској омладини изда из општинске касе на терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе на име помоћи за дочек хрватских ђака две стотине динара.

V

По прочитању реферата војног одељења АБр. 5300, — одбор је решио:

Овлашћује се председништво да одреди одборнике, који ће имати у дане 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15 јула тек. године присуствовати раду војне комисије, која ће у поменуте дане у Београду на бригадном зборишту „Тркалишту“ извршити преглед и упис стоке и коморе за војску у природи и разрез приреза 5%.

VI

По прочитању реферата ликвидатора АБр. 5482, — одбор је решио:

Да се рачун за опасивање општинских кобила у двадесет и девет динара и двадесет и пет пара дин. исплати на терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе.

VII

По прочитању реферата војног одељења АБр. 5682 и извешћа књиговодства по истом предмету АБр. 5733, — одбор је решио:

Да се потребна количина дрвеног угља — ђумура — за жигосање свију коња у општини београдској за војену потребу набави на терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе.

VIII

По прочитању молбе Ђорђа Насласа олд. АБр. 4353 и осталих акта истога предмета АБр. 4516, — одбор је решио:

Да се Ђорђу Насласу олд. трг. исплати из општ. касе на терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе четрдесет и девет динара као рест од рачуна за постројење телефона управе водовода у ранијим годинама.

IX

По прочитању реферата војног одељења АБр. 5837, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду, да може на узимање дневничара за састављање војних спискова „А“ за попис стоке и коморе и разрез 5% приреза утрошени из општ. касе на терет буџетске партије на непровиђене потребе и расходе пет стотина динара.

X

По прочитању реферата општ. ликвидатора АБр. 5013 и извешћа књиговодства и економног одељења по истем предмету АБр. 5086 и 5755 а на предлог општинског суда, — одбор је решио:

Одобрава се накнадни кредит за ову годину у две хиљаде две стотине динара на буџетску партију „на потребе административне, немачке, књигоvezачке и претплату на новине“ пошто буџетом предвиђена сума за ову годину на ову цел за толико неће достићи,

Издатак овај да се учини из општ. готовине по добивено за то надлежном одобрењу г. министра финансија.

XI

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 5441, којим спроводи суду процену заузетог земљишта г-ђе Катарине Богићевић, олд. удове, за регулацију авалске улице, извршену на дан 10. јуна тек. године, — одбор је решио:

Да се ова процена усвоји и да се сопственици заузетог имања г-ђи Катарини Богићевић, олд. удови, за заузетих јој за проширење авалске улице сто двадесет и осам кв. метара и деведесет и два квадратних десиметра исплати из општ. касе на терет буџета регулационог фонда свега хиљаду тридесет и један динар и тридесет и шест пара динарски, рачунајући квадратни метар заузетог земљишта по осам динара. Исплата ова да се изврши, кад општ. каса за то буде у могућности и пошто се претходно изврше све законом предвиђене формалности.

XII

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 5442, којим спроводи суду процену земљишта г. Николе А. Николајевића, шефа одељења за продају дувана у управи државних монопола које постоји на рејонском друму, а које се има експропријати за регулисање реонског друма, извршену на дан 10. јуна тек. године, — одбор је решио:

Да се ова процена усвоји и да се сопственику г. Николи А. Николајевићу, шефу одељења за продају дувана у управи државних монопола, исплати из општинске касе на терет буџета регулационог фонда за целокупно његово земљиште на реонском друму које мери четири стотине двадесет и два квадратна метра и двадесет и пет квадратних десиметра, а које му се

има одузети за регулисање поменутог друма свега хиљаду три стотине двадесет и шест динара и седамдесет и пет пара динарски. Исплата ова да се изврши кад општинска каса буде у могућности и пошто се претходно изврше све законом предвиђене формалности.

XIII

Председник. Пошто смо посвршавали претходно ово неколико хитних предмета сад имамо да продужимо претрес у начелу „Главних одредаба уговора, који би се имао закључити између генералног предузимача и вароши Београда“. Као што вам је познато ја сам пројекат тих одредаба према учињеним напоменама од неколико госпoде одборника редиговао распоредивши их у три одељка. Пре него би се упустили у претрес овога пројекта скрећем пажњу одбора на важност предмета молећи одбор, да не пожали труда, да свестрано претресе овај пројекат, како би сви из ове седнице могли отићи са мирном савешћу и са уверењем, да смо савесно извршили своју дужност. Ви знате, да је ово већ трећа седница, како се по овоме предмету води реч. У нашим говорима по томе предмету истицала су се разна питања, која су се сва сводила на изналажење начина како да се изврши овај велики посао. А што је доказ, да је потреба извршење тога посла међу нама. Тражи се од нас да каналишемо Београд и ми то треба да учинимо. Да би то учинили потребни су нам на првом месту планови. О извршењу овога великог општ. посла говорило се у свима круговима. Једни су говорили треба прво израдити планове, па уступити посао конкурсом, други су били за зајам итд.

Нама је све познато шта се је предлагало и ми сад требамо то да учинимо. Желим, да сваки, коме ма шта у овом пројекту не буде јасно тражи обавештење па макар се на овоме предмету и дуже задржали.

Одборник г. Др. Јован Ђурић. Госпoдо! Ја нисам никакo за комисију, јер знам шта су комисије и како оне раде. Ја сам био до сад више пута у разним комисијама. Па не само да нисам због својих послова могао ићи на састанке комисија, него шта више нисам у исте ни зват. Даље не знам шта би ова коми ија која се зимишља имала да ради. Треба бити на чисто са оним шта се хоће па тек онда предмет дати комисији.

Ја мислим, госпoдо, да се израда планова и извршење канализације могу уступити по овим главним одредбама. Општина би на тај начин дошла до јевтиних а при том добрих и тачних планова. Када би се планови од израде делили, онда би израда њихова коштала општину баснословно много, држим близу неколико стотина хиљада динара. Кад, госпoдо, за једну кућу, која кошта око 300.000 динара узимају инжињери само за планове по 10.000 динара, онда шта би, госпoдо, узели за израду планова за канализацију, које ће извршење коштати најмање 6—7 милиона. Овде еи требало стати и упитати се: били ти планови били тачни када би предузимач који би их израдио знао да неће добити у извршење и сам објекат; да ли он не би израдио планове, дигао паре и отишао. Сад је, госпoдо, питање, шта је по општину пробитачније и сигурније: или да да предузимачу израду планова и извршење канализације са гаранцијом или, да да само израду планова без гаранције.

Даље је питање, госпoдо, хоће ли се наћи каква позната светска фирма, да прими израду канала по плановима које је други израдио па да опет гарантује за извршење тога великог посла и за правилно његово функционисање. А без јаке гаранције ми апсолутно не смемо у ово питање улазити.

Што се тиче пак финансијске стране овога предмета и ја бих био за то, да то питање поверимо, ако одбор жели, једној комисији, која би била састављена од наших најбољих финансијера, који би финансијску страну овога предмета проучили и израчунали тачно, колико би општина имала да плати на име отплате а колико на име интереса. Камо лепе среће, господо, да се водовод није правио без канализације, него да је исти упоредо са канализацијом грађен, куд би нам сад био крај. Наше куће сем осталог не би биле овако влажне и не би са дана на дан све више и више од влаге пронадале. У сретним земљама то се, господо, упоредно ради, а код нас то обратно иде.

Ја, господо, имам потпуно вере, да би нам ова чувена светска фирма планове и израду канализације на велико задовољство израдила. Французи, господо, умеју, да се добро за посао наплате, али се не може одрећи да им је израда веома солидна. Да ова кућа, која нам подноси понуду није до сада нигде канализацију радила, ја бих у њу морао мало посумњати, али пошто је она поред других огромних послова и канализацију у Мексици радила и готово свршила, та ваљда ће моћи и код нас исту на потпуно задовољство свршити. Ми не можемо сами планове правити. Јер за то немамо стручњаке. При изради планова и извођењу радова по истима не игра улогу само теорија него је често пута практика у извођењу претежнија. Био сам у српском бродарском друштву члан контролног одбора, па је било вазда говора о томе: ко ће лађе да нам прави. Једна нам се је фирма јавила за извршење тога посла. Неки су се почели мешати у расправу питања: какве казане да нам прави итд. па ево како су нам испале лађе. А камо лепе среће, да смо ми казали хоћемо такве и такве лађе са том и том гаранцијом да нам се израде, па не би смо добили овакве лађе какве данас имамо.

Одборник г. Милош Савчић. Прво сматрам за дужност, да одговорим на јучерањи говор г. председником па онда ћу прећи на ову ствар. Г. председник је у свом говору доста оштро изнео, да сам ја цео одбор завео једним питањем, које је било тако сићушно, да о томе не би требало ни говорити. То је оно што сам тражио да г. председник каже име те фирме. Ја држим да је било врло важно и потребно да знамо каква је та кућа, с којом хоћемо да закључујемо један посао од веома велике важности и с тога сам и тражио име њено. Ја остајем и сада при том свом мишљењу. Ја нећу да се жестим и да падам у ватру. Један од г.г. предговорника прошли пут је лепо напоменуо, да смо ми овде дошли поверењем београдског грађанства да решавамо поједина питања онако како ће бити најбоље за опште интересе. Ја овде говорим и као одборник и као стручњак техничар, који ту ствар разуме. Молио бих г. председника, да други пут буде мало мирнији, јер ни ја ни он не решавамо овде своју личну ствар.

Ја морам понова да констатујем, да ми овде просто губимо време. Ми незнамо ни одакле ћемо да почнемо ни где да свршимо. Овде се сваког дана говори како су нам потребни канали и како треба да тражимо стручњаке. То је све излишно понављати, јер нам је то свима познато. Треба сад да говоримо о томе коме ћемо да поверимо израду тих планова јер овако радећи као до сада нећемо ништа учинити.

Ја сам овде учео, да што год сам ја или ко други од г.г. одборника тражио да се стави на гласање г. председник је то прећутао. На пример синоћ је била већина одборника, да се комисија одреди, а г. Председник силом свога положаја одбио је то и закључио седницу. Ја бих молио, да се једанпут отпочне радити у ин-

тересу саме ове ствари, јер иначе само дангубимо и заморавамо се. Ако се то не учини онда се може са разлогом сумњати, да се можда иде на то да се поједини одборници заморе те да се најзад ова ствар сврши како се хоће.

Г. Ђурић је казао да је противан комисији за то што је неколико пута у комисијама био. Ја се чудим појединим одборницима што се они буне против комисија у једној овако важној ствари кад знам, да су сви они препоручивали комисије за много незначајније ствари. Ја остајем при томе, да треба изабрати комисију, јер ће се у њој ова ствар много лакше и брже расправити. Противан сам тражењу г. Ђурића, да се избере комисија само од финансијера, већ сам за то, да поред њих буду и техничари. Неправилно је мишљење г. Ђурића, да ће планови коштати много скупље, ако се њихова израда одвоји од извршења ових послова. На против ја мислим, да ће они на овај начин коштати много јефтиније. Сви одборници бивају равнодушни у овом питању с тога што држе, да ако се не погодимо са овим предузимачем за извршење радова ништа није ни било. Међу тим овде није изнето на који начин има ова погодба да се изврши, а кад би се то изнело ја мислим да би већина г.г. одборника били против. Зашто се не изађе јавно с тим како ће ова погодба да се изврши. Ми треба то да пречистимо да ли је потребно, да радимо планове. Г. председник је дотакао три начина: први је начин да се израде планови, па да се распише конкурс; други је начин да се направи зајам и најзад може бити и тај начин, да се веже израда планова са израдом самог посла. Има и четврти начин а то је конкурс.

Све те начине треба претрести и изабрати онај, који је најбољи. С тога ја мислим да треба на првом месту одредити једну комисију, која би пречистила и средила сва та питања. Али пре но што почнемо да оворимо о плановима ја имам да упитам г. председника: шта је са уговором, који је општина закључила са Линдлеом и Чоке-ом. Да ли је тај уговор још у важности или не, јер ако он још важи, а ми закључимо уговор с другим онда ће ти људи, да траже накнаду штете.

Линдле и Чоке су многа чувенији и виђенији од ове куће коју нам је изнео г. председник. Сами ти послови што их је извршила та кућа врло су мали, јер они као што нам је то г. председник саопштио износе само 50,000,000 динара. Сам тај њен рад доказује, да то није велика стручна кућа, јер у Француској има кућа, које су до сада израдиле послова у вредности можда пола милијарде. То су у ствари велике куће. Ова фирма о којој је овде реч израдила је у Француској само три жељезнице и један канал, а све остале радове израдила је ван Европе.

Г. председник је имао дужност и то да нам каже да ли је се он званичним путем преко Министарства распитао о солидности те куће. Линдле и Чоке су први на томе пољу, а ми од њих бежимо и ако је општина закључила с њима уговор само за то, што они треба да израде само планове, а ови хоће и да израде планове и да изврше ове послове.

Одборник г. Ми ушич Степановић. Ми смо чини ми се скренули с правог пута. Ми нисмо прво расправили питање којим ћемо путем, да дођемо до планова и канализације. Г. председник је поменуо више начина којима се може доћи до тога. Може се закључити зајам, може се на пример удесити некакав лутријски зајам; могу се ти послови радити са средствима, којима општина већ располаже; и може најзад да буде и овај мешовити начин, да се једна фирма прими и да у извесном року сврши све канале па да после тражи од општине, да помало отплаћује свој дуг, без икаква залагања трошарине

или других установа него само на пример на залагање канала. Ја мислим, да би прво требало, да расчистимо та питања. Прво треба да размислимо, који је од свију тих начина најподеснији за општину. Ја бих молио, да се пре свега та питања изнесу пред одбор и да се о њима говори. Ако будемо противни томе, да се путем зајма не граде канали, онда ћемо се питати, да ли је добар други начин и ако нам се и он не допадне, онда можемо пробати с трећим начином. И кад и то свршимо онда можемо доћи до некаквих принципа, које треба да постави општина београдска за израду својих канала. То ће бити основи с којима можемо да изађемо пред фирме и да их позовемо, да се понуде за израду планова.

Ја мислим, да се пође прво овим путем, дакле да пре свега видимо, на који ћемо начин доћи до канала и онда да свршимо ствар.

Одборник г. Јован Илкић. Господо, ово је већ трећа седница како се овај предмет претреса без резултата и ако се овако буде продужило неће се до истог доћи ни после два месеца, јер је дебата скренула на појединости у место да се води у начелу. Молим г. председника, да изјави, је су ли ово основи по којима би се израда планова за канализацију и извршења канализације имали уступити генералном предузимачу или је ово уговор који би се са истим имао закључити, како би се могло прећи на главну ствар а не дангубити.

Председник. Да ћу на свако питање објашњење. Ја све то бележим. Молим г. Илкића, да неспособава дангубљење. Ја сам баш задовољан кад видим код одбора интересованост да се ствар што више разјасни.

Одборник г. Јован Илкић. Молим, нисам свршио говор.

Председник. Изволте продужити говор г. Илкићу.

Одборник г. Јован Илкић. И ако се каже, да је ове норме дала општини поменута фирма мени је све једно која је то фирма. Само ако су ово норме а не одредбе уговора. Тек онда кад се уговор буде закључивао треба добро отворити очи с киме се закључује. Тада се надлежним путем распитује о солидности онога с којим се уговор закључује, али кад ове норме не везују општину онда је непотребно сада упуштати се у оцену каква је ова или она група. Сад опет да кажем и о комисији за коју г. Савчић толико наваљује.

Техничка је комисија свршила свој посао по предмету канализације раније давајући општини своје мишљење по решењу г. Министра грађевина и по понуди задруге за подизање зграда. Сад је безпредметно одређивати другу комисију да ради оно што је техничка комисија већ свршила. Сад би само могло бити речи о финансијској комисији, која би имала, да проучи чисто финансијска питања, на каквој основи мисли тај понуђач ове послове да изради, да ли се ти радови могу израдити са данашњим општинским приходима без икаква зајма или не, и кад нам та комисија одговори на сва та питања онда би смо ми имали да решавамо, коме би предузимачу имала да се уступи израда тих послова итд.

Одборник г. Тоша Михаиловић. Господо, На првом месту нека ми је допуштено, да одговорим на навод г. Савчића односно заморавања. Доиста ћемо се, господо, само заморавати ако продужимо досадањим путем. Г. Савчић је прво тражио име групе, водила се око тога дуга дебата, казано је име групе, па шта се с тиме постигло, апсолутно ништа. Сад тражи техничку финансијску комисију. Разлог му је за њу то, што су се до сада и за ситније ствари одређивале комисије. Ја кажем да су се за ситније могле об-

разовати комисије, али заклањати се од одговорности за комисију приликом решавања овако важне ствари не сме се. Зашто ће нам овде код толико нас комисија. Зашто ми не бисмо овај напис овакав какав је сада редигован прочитали и претресли сваку тачку истог редом до ситуација, па нађемо ли да је у целости неподесан одбацићемо га, нађемо ли, да су поједине тачке истог неумесне изменићемо их. Ја сматрам, да је умесно дати извршење канализације ономе коме се уступи израда планова за исту. Јер, ако дамо само израду планова каквом техничком бироу онда нам треба неко да контролише израду истих, а ком на јамчи, да ће ти који би били одређени да оцене те планове исте добро оценити, кад до сада нису имали прилике да то раде. Овако ако би се и израда планова и извршење канализације уступило једном предузимачу онда би исти тим самим, што он мора да гарантује за правилно функционисање објекта, био обвезан да планове изради како треба дакле на крају крајева ми морамо да се поверимо једном понуђачу, који је солидан, да нам изради планове и да онда видимо да ли то одговара нашим жељама или не, али да ми расписујемо стечај за израду планова, па после да се расписује конкурс за уступање радова, ја мислим, да то неће бити умесно. Г. Савчић налази, да вредност радова, које је ова фирма извршила не може бити доказ о њеној солидности, наводећи да иста кућа није јака зато што није израдила више послова од 50,000.000 дин. То је господо, софизам. Па зар је сума од 50,000.000 динара мала за оцену солидности ове фирме. Исто тако г. Савчић чини овој фирми неправду, кад је овако и не познавајући је подцењује. Фирма је имала права кад је захтевала, да јој се име не објављује. Из ове књиге Владанове, (показује књигу) да се види, да су се раније за овај посао општини обраћали многи, па је нађено, да су били несолидни и да су хтели општини да подвале, па зар и ова фирма да дође у њихов ред. Она је понудила општини ове основе, па ако их општина усвоји ступило би се даље у погодбу, не усвоји ли их ником ништа. По томе баш што ова фирма штеди да се претреса њено име у овим претходним преговорима ја налазим, да је она солидна.

Што се тиче извршења овога посла конкурсом као што тражи г. Савчић, и то је данас проиграно. Ми знамо из искуства, да су у последње време почела и јавна друштва да траже лица, која су им потребна за поједине важне послове испод руке а не конкурсом, за то што су на тај начин добијали способније и солидније људе него путем конкурса. И ја нисам за то, да се предајемо ником на милост и немилост. Доста је овај напис тако састављен да нам изгледа као какви јероглифи и с тога је потребно, да га ми сад управо преведемо на српски, јер се из истог написа за сада на први поглед кад се прочита не види јасно опредељен начин извршења посла о коме је реч. И баш с тога је и нужно, да се оставимо даље дебате у смислу како је до сада вођена и да приступимо читању овога написа тачке по тачку, јер да смо то учинили у прошлој седници, ми би већ данас избегли оволику дебату и знали начисто о чему имамо да решавамо. Ми још не знамо шта нам нуди овај предузимач и г. председник треба да нам објасни поједине тачке те да би смо могли доћи до потпуног и правог сазнања о целој овој ствари.

Одборник госа. Пера Ђорђевић. Господо! Може се и треба говорити, то није рђаво.

Али треба говорити о самој ствари. И баш зато ја хоћу да говорим, да бих дебату скренуо на главну ствар. Председник нам је већ казао да су ово само основе, по којима би се имала израда планова и извршење канализације уступити, а не и уговор о извршењу тога посла и с тога и не може бити речи о каквом уговору за сада, већ о томе може бити речи, кад се буде приступило закључењу уговора. Нека нас не буни ништа то што је на челу овога написа стављено „Главне одредбе уговора који би се имао закључити између генералног предузимача и вароши Београда.“ Приступимо ми претресу његовом, па ћемо све оно што нам се учини да је, било рђаво стилизовано, било по општину тешко, изменити. Овде стоји ствар овако: једна кућа изнела нам је ове основе, то је могло учинити општинско грађевинско одељење, или г. председник, или који од господе одборника. Дакле овде је сва разлика у томе што је ове основе општини изнела баш ова страна кућа. И кад се општина овим основима ни у колико не везује, шта нам је онда потребно сазнање о солидности исте куће за сада.

С тога је логично приступити претресу ових одредаба, па усвојимо ли их добро, неувојимо ли их ником ништа. Ја сам синоћ рекао, да нисам ни за ни против комисије. После вечерашњег говора г. Савчића пре нисам за комисију какву г. Савчић предлаже него што бих за исту био, а то с тога, што г. Савчић не предлаже прецизно, шта би комисија имала да уради. Налазим, да је предлог г. Ђурића за финансијску комисију оправдан јер је врло јасан и одређен. Можемо ми претресати ове одредбе и кад дођемо до тачке, која се односи на финансирање овога посла изабрати финансијску комисију за проучење те тачке, ако видимо да је то потребно. Претресањем ових одредаба ми би смо расправили сва до сада истакнута питања, а кад дођемо до тачке која се на финансирање односи, ми би, као што мало час рекох, ако за потребно пађемо, изабрали финансијску комисију и ако би она нашла да је и та тачка добра и њу усвојили и ту опет не би било уговора, већ бисмо тим само утврдили основе на којима би даље радили на извођењу овога великог посла. А баш то, што нам је овај предузимач те одредбе изнео за нас је добитак. Ја овде нећу, да разлажем, шта је боље, да ли уступити једном предузимачу и израду планова и извршење канализације, или дати прво да се планови израде па по том тражити предузимача да по истима изврши канализацију. Ја сам за то да приступимо читању ових одредаба и претресу истих.

(Свршетак)

О Г Л А С

Према одобрењу Г. Министра грађевина од 27. Јула т. г. Бр. 5.692. држаће Управа града Београда јавну усмену лицитацију у своме грађевинском одељењу на дан 10. Августа т. г. у 11 часова пре подне за **оправку зграде Рударске лабораторије у Београду.**

Предрачунска је цена овога посла 3.831 динара 12 пр. динарских а кауција 570 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда 29. Јула 1901. год. у Београду. ГЛЖ. 1583.

О Г Л А С

Према одобрењу Г. Министра грађевина од 27. Јула т. г. Бр. 5693 држаће Управа града Београда јавну усмену лицитацију у своме грађевинском одељењу на дан 10 Августа т. г. у 10 часова пре подне за **Оправку зграде Етнографског музеја у Београду.**

Предрачунска је цена овога посла 2.325 динара 99 пр. динарских а кауција 350 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда 29. Јула 1901 год. у Београду. ГЛЖ. 1582.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу есназа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога не могућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димничар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0.40 динара
б) за чишћење димњака простог	0.20 динара
в) за чишћење димњака простог на два спрата	0.40 „
г) за чишћење гвозденог шпархерда	0.40 „
д) за чишћење зиданог шпархерда	0.40 „
ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама	1.— дин.
е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0.40 „
ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0.20 „
з) за испаливање димњака	1.50 „
и) за чишћење типлова на перкарницама од типла	0.20 „

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајдје).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димничар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном релону занат упражњава.